

TAKTILNE TRAKE

Imam i ja prava da se **KREĆEM!**

VAŽNO JE OMOGUĆITI U SVAKOM GRADU USLOVE ZA NESMETANO KRETANJE SLABOVIDIH I SLJEPIH OSOBA

samostalnog života, a to je preduslov dostojanstvenog života. Zato su taktilne trake višestruko značajne.

Kada su elementi pristupačnosti ujedno i dio puta za izlaženje u slučaju opasnosti, tada moraju ispuniti i zahtjeve po posebnom propisu. Vlasnik građevine dužan je održavati elemente pristupačnosti i ne smije smanjivati uslove upotrebe pomagala osoba sa invaliditetom. U ovom slučaju riječ je o pristupnim rampama koje se moraju obezbijediti na objektima od važnosti.

Taktilne trake predstavljaju sigurnu indikaciju smjera za slijepе i slabovidne osobe u njihovom kretanju, na otvorenim prostorima kao što su željezničke, tramvajske i autobusne stanice, aerodromi; te u zatvorenim javnim ustanovama, u bolnicama, poslovnicama banaka, obrazovnim ustanovama, poštanskim uredima i dr. Taktilni put mora biti sastavljen od standardizovanih taktilnih znakova, kako određena osoba ne bi dobijala pogrešne ili nepotpune informacije. Obezbjedivanje ravnopravnog pristupa osobama sa oštećenjem vida je višestruko značajno: sprovоđenje tih mjera je preduslov

Imam i ja prava da se **KREĆEM!**

U SVAKOM GRADU JE VAŽNO IMATI TAKTILNE STAZE I PRISTUPNE RAMPE ZA VAŽNE OBJEKTE

O PROJEKTU

Projekat „Imam i ja prava da se krećem“ bavi se povećanjem fizičke dostupnosti saobraćaja i javne saobraćajne infrastrukture osobama sa invaliditetom, uz informisanje i podizanje svijesti javnosti i zagovaranje za ostvarivanje prava osoba sa invaliditetom za lakše korišćenje usluga prevoza i saobraćajne infrastrukture. Kroz projekat želimo povećati razumjevanja javnosti o preprekama sa kojima se suočavaju lica sa različitim vrstama invaliditeta tokom svakodnevnih aktivnosti, a posebno u saobraćaju.

Projekat „Imam i ja prava da se krećem“ sprovodi NVO Multimedijal Montenegro (MMNE), a finansiran je od strane Ministarstva kapitalnih investicija.

www.mmne.me

SAČUVAJ SEBE I DRUGE

Potrebno je izgraditi društveno okruženje koje će u svakoj životnoj situaciji umjeti da prepozna i odgovori na stvarne potrebe osoba sa invaliditetom i koje će im inkluzivnim mjerama omogućiti potpunu integraciju.

www.saobracaj.org.me/osi

RAZLIKE NIJESU PREPREKA

ZA DRUŠTVО BEZ DISKRIMINACIЈA

RAZLIKE NIJESU PREPREKA ZA DRUŠTVO BEZ DISKRIMINACIJE

Osobe sa invaliditetom su učesnici u saobraćaju kao i svi drugi ljudi. Njihov položaj, kao učesnika u saobraćaju, ne bi trebalo da se razlikuje od položaja, prava i obaveza drugih učesnika. Nažalost, brojni činioci utiču da se kretanje osoba sa invaliditetom dodatno otežava. Loša saobraćajna infrastruktura, nedostupnost prevoznih sredstava, nedostatak „saobraćajne kulture“, različiti oblici diskriminacije samo su neki od njih. Diskriminacija osoba sa invaliditetom je veoma kompleksna društvena pojava. Ona se može pojaviti u mnogo različitih formi. Zbog toga je veoma važno prepozнатi diskriminaciju i adekvatno reagovati na nju.

Prije svega, treba razumjeti šta je diskriminacija u normativnom smislu. Izrazi "diskriminacija" i "diskriminatorsko postupanje" označavaju svako pravljenje razlike ili nejednako postupanje, odnosno propuštanje (isključivanje, ograničavanje ili davanje prvenstva) u odnosu na lica ili grupe, kao i na članove njihovih porodica, ili njima bliska lica, na otvoren ili prikriven način, a koje se zasniva na invalidnosti ili razlozima u vezi sa njom.

OSOBE SA INVALIDITETOM, KADA JE RIJEČ O OBLASTI SAOBRAĆAJA, IMAJU PRAVO NA:

- Pristupačan javni prevoz;
- Pravo na povlastice putovanja;
- Pravo na dobijane znaka pristupačnosti i obilježavanje parking mesta ispred objekta stanovanja i rada;
- Odnosno pravo na besplatan parking i korišćenje obilježenih parking mesta na bilo kojoj teritoriji;
- Pravo na označavanje vozila znakom pristupačnosti;
- Polaganje vozačkog ispita;
- Umanjenje cijene registracije vozila;
- Oslobođanje od poreza na dodatu vrijednost i oslobođanje carine prilikom uvoza vozila namijenjenog za prevoz OSI;
- Oslobođanje od plaćanja naknade-putarine za polazak kroz tunel „SOZINA“;
- Prilagođavanje vozila za OSI specijalnim komandama, odnosno posjedovanje specilanog putničkog vozila.

NISKOPODNI AUTOBUSI

Niskopodni gradski autobusi sa rampom namijenjeni su osobama sa invaliditetom. Niskopodnih autobusa sa rampom svakako nema dovoljno, ali čak ni to što postoje ne funkcioniše kako bi trebalo. Svaki grad bi trebao da ima vozila i autobuse koji su niskopodni i pristupačni. Tako vozilo bez ikakvog problema može da vozi bilo koga, ne samo osobe sa invaliditetom.

SLABOVIDI

Osoba sa invaliditetom je osoba sa tjelesnim, senzornim ili intelektualnim oštećenjem koja uslijed barijera koje postoji u okruženju ne može nesmetano da se kreće i da koristi površine javne namjene, objekte za javno korišćenje, stambene i stambeno poslovne zgrade sa deset i više stanova, uključujući i javni prevoz i druge usluge namijenjene javnosti. Da bi se omogućilo njihovo nesmetano kretanje potrebno je da se omogući univezalni dizajn koji predstavlja intervenciju na površinama javne namjene, objektima za javno korišćenje uključujući prateće uređaje i opremu, pomagala za orientaciju u prostoru, pristupačnost objektima, obvezni elementi pristupačnosti, zvučna signalizacija, taktilne trake, zvučni semafori.

JAVNI PREVOZ

Ovo pravo se izvlači iz prava na prevoz kao prava na javnu uslugu koja se garantuje svim građanima, a imajući u vidu da je pristupačnost pravo OSI garantovano Konvencijom UN o pravima OSI to znači da OSI imaju pravo na pristupačan javni prevoz. Mnogim ljudima je ovaj prevoz jedini izlaz. Nije malo broj onih koji zahvaljujući ovoj službi stižu do lekara, odlaze na terapije, idu u školu, na fakultet ili posao. Mnogi zbog svog invaliditeta teško mogu da koriste klasičan gradski prevoz ili ne mogu uopšte, posebno one osobe koje su slijepe, teško pokretnе ili u kolicima.

